

Sygn. akt: I 1 C 2401/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W.

przeciwko **J. G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 3 121,60 złotych (trzy tysiące sto dwadzieścia jeden złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 13 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 647 złotych (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. odstępuje od obciążania pozwanego J. G. kosztami procesu w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lipca 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego J. G. kwoty 3 121,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż przedmiotowa wierzytelność wynika z zwartej przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość w dniu 23 stycznia 2014 roku przez pozwanego J. G. z poprzednikiem prawnym powoda – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – umowy pożyczki odnawialnej numer (...), która nie została przez pozwanego zwrócona.

Na kwotę dochodzoną niniejszym postępowaniem składa się kwota: 2 500 złotych tytułem kapitału pożyczki, 324 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 27 maja 2014 roku do

dnia 25 maja 2015 roku, 80 złotych tytułem opłat windykacyjnych oraz 217,60 złotych tytułem prowizji od udzielonej pożyczki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 sierpnia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1302163/15 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

We wniesionym od powyższego orzeczenia sprzeciwie, pozwany J. G. wskazał, że nie kwestionuje kwoty podstawowej tj. kwoty 3 121,60 złotych, albowiem ten kredyt oraz kilka innych pożyczek zaciągnął z uwagi na poważne kłopoty zdrowotne, wniósł jednakże o „darowanie bardzo wysokich odsetek i pozostałych kwot”, pretensję główną zobowiązując się uregulować w ciągu dwóch miesięcy.

W uzupełnieniu swojego stanowiska pozwany J. G. na rozprawie w dniu 06 maja 2016 roku przedstawił dowody wpłat z tytułu umów pożyczki o numerach: (...) (sześć dowodów wpłat dotyczących tej ostatniej pożyczki na łączną kwotę 1 122,80 złotych).

W odpowiedzi na powyższe, pismem z datą w nagłówku „dnia 31 maja 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-07) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wskazał, iż pozwany J. G. zobowiązany był do zwrotu udzielonej mu pożyczki do dnia 23 lutego 2014 roku. Jednakże pozwany składał kilkakrotnie wnioski o przedłużenie terminu spłaty tej pożyczki, co miało ostatecznie nastąpić w dniu 26 maja 2014 roku i związane było z koniecznością uiszczania każdorazowo stosownych prowizji za przedłużenie, w łącznej wysokości 1 122,80 złotych. Wpłaty pozwanego w tej wysokości zostały więc zgodnie z § 8 umowy pożyczki zaliczone w pierwszej kolejności właśnie na te prowizje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 27 sierpnia 2013 roku J. G. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki odnawialnej V.pl, potwierdzając rejestrację i akceptację warunków umowy i regulaminu poprzez przelew kwoty 1 grosza.

potwierdzenie przelewu – k. 31 akt

W dniu 23 stycznia 2014 roku J. G. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki o numerze (...) na kwotę 800 złotych, z terminem zwrotu pożyczki do dnia 22 lutego 2014 roku.

W dniu 26 lutego 2014 roku na konto J. G. została przelana kwota pożyczki dodatkowej – 900 złotych.

W dniu 13 marca 2014 roku na konto J. G. została przelana kwota pożyczki dodatkowej – 350 złotych.

W dniu 27 marca 2014 roku na konto J. G. została przelana kwota pożyczki dodatkowej – 450 złotych. Łączna kwota udzielonej J. G. pożyczki numer (...) wyniosła 2 500 złotych, zaś termin jej spłaty upływał z dniem 07 kwietnia 2014 roku.

pismo – k. 24-26, 29 akt, potwierdzenie przelewu – k. 32 akt, potwierdzenie przelewu – k. 33 akt, potwierdzenie przelewu – k. 34 akt

Zgodnie z § 1 punktem 17 oraz § 11 umowy pożyczki – przedłużenie okresu spłaty pożyczki oznacza przedłużenie okresu spłaty udzielonej pożyczki o dodatkowy okres z jednoczesnym zastrzeżeniem wcześniejszej zapłaty prowizji za przedłużenie okresu spłaty. O wysokości prowizji za przedłużenie okresu spłaty pożyczki pożyczkobiorca jest informowany telefonicznie lub mailowo oraz na profilu klienta. Pożyczkobiorca w tytule przelewu bankowego powinien podać numer pożyczki i informację o przedłużeniu okresu spłaty.

J. G. wielokrotnie składał wnioski o przedłużenie terminu spłaty powyższej pożyczki. Z tego tytułu J. G. uiścił kwotę: 80 złotych w dniu 14 lutego 2014 roku, 40 złotych w dniu 19 lutego 2014 roku, 215,30 złotych w dniu 25 marca 2014

roku, 262,50 w dniu 07 kwietnia 2014 roku, 262,50 złotych w dniu 25 kwietnia 2014 roku oraz 262,50 złotych w dniu 14 maja 2014 roku – łącznie kwotę 1 122,80 złotych.

umowa pożyczki odnawialnej V..pl – k. 35-37 akt, regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) sp. z o.o. – k. 38 akt, dowody wpłat tytułem „przedłużenie pożyczki numer (...)” – k 80-85 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 26 czerwca 2014 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał J. G. do zapłaty kwoty 2 793 złotych tytułem spłaty pożyczki o numerze (...).

Pismem z datą w nagłówku „dnia 07 sierpnia 2014 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał J. G. do zapłaty kwoty 2 842,10 złotych tytułem spłaty pożyczki o numerze (...).

Pismem z datą w nagłówku „dnia 18 sierpnia 2014 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał J. G. do zapłaty kwoty 2 900,20 złotych tytułem spłaty pożyczki o numerze (...).

wezwanie do zapłaty – k. 30, 27, 28 akt

W dniu 10 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. zawarły umowę spółki jawnej działającej pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna (z siedzibą w W.).

Zgodnie z § 5 tej umowy, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako wspólnik tytułem wkładu niepieniężnego wniósł do nowo powstałej spółki wierzytelności określone w załączniku numer 4, w tym wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki numer (...).

umowa spółki jawnej – k. 42-44 akt, lista wierzytelności – k. 40-41 akt, oświadczenie o wniesieniu przez wspólnika wkładu – k. 39 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego J. G. kwoty 3 121,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, swoje roszczenie wywodząc z umowy pożyczki odnawialnej łączącej pozwanego J. G. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – poprzednikiem prawnym powoda oraz faktu, iż udzielona pożyczka nie została przez pozwanego w ustalonym przez strony terminie zwrócona. Podstawę normatywną żądanie powoda znajdowało zatem w treści art. 720 k.c. w zw. z art. 29 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zmianami).

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z istoty więc samej umowy pożyczki wynika obowiązek zwrotu pożyczki przez pożyczkobiorcę.

W niniejszej sprawie pozwany J. G. początkowo nie kwestionował ani zasadności, ani wysokości dochodzonego roszczenia, co więcej okoliczności te w sprzecznie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym – przyznał,

jednakże w czasie rozprawy w dniu 06 maja 2016 roku podniósł, iż dokonał częściowej spłaty przedmiotowej pożyczki, czego dowodem miały być przedłożone przez niego dowody wpłat.

Zważywszy jednakże należy, iż część przedstawionych przez pozwanego dowodów wpłat dotyczy spłat pożyczek o innych numerach tj. (...), (...), (...), (...), (...) – nie będących przedmiotem niniejszego postępowania. Natomiast sześć dowodów wpłat na łączną kwotę 1 122,80 złotych dotyczy wprawdzie umowy pożyczki o numerze (...), niemniej jednak w treści polecenia wpłaty pozwany wskazał w każdym przypadku, iż jest to opłata za przedłużenie spłaty pożyczki. Powyższe znajduje również potwierdzenie w materiale dowodowym w postaci umowy pożyczki i dowodów potwierdzających wypłatę pozwanemu poszczególnych kwot pożyczki (kwot dodatkowych), jak i w oświadczeniu złożonym przez powoda w piśmie z datą w nagłówku „dnia 31 maja 2016 roku” (data prezentaty: 2016-06-07), w którym powód wskazał, iż pozwany J. G. zobowiązany był do zwrotu udzielonej mu pożyczki pierwotnie do dnia 23 lutego 2014 roku. Jednakże składał on kilkakrotnie wnioski o wypłatę dodatkowych kwot pożyczki oraz wnioski o przedłużenie terminu jej spłaty, co miało ostatecznie nastąpić w dniu 26 maja 2014 roku i związane było z koniecznością uiszczania każdorazowo stosownych prowizji za przedłużenie tego terminu, w łącznej wysokości 1 122,80 złotych. Wpłaty pozwanego w tej wysokości zostały więc zgodnie z § 8 umowy pożyczki zaliczone w pierwszej kolejności właśnie na te prowizje.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązki, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpekcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. w sposób nie budzący wątpliwości wykazał fakt zawarcia umowy pożyczki oraz jej wysokość, w takiej zaś sytuacji – to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, że roszczenie jest niezasadne, w tym co do wysokości. Zdaniem Sądu pozwany J. G. temu ciężarowi nie sprostał, nie sposób bowiem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie przyjąć, iż pozwany dokonał częściowej spłaty pożyczki o numerze (...). Przedłożone przez niego dowody wpłat stanowiły bowiem, i to w sposób wyraźnie wskazany przez niego w treści przelewów, opłaty uiszczane przez pozwanego za przedłużenie terminu spłaty tej pożyczki i zgodnie z treścią umowy łączącej strony tak też zostały przez powoda zarachowane, nie stanowiąc zatem zaspokojenia choćby częściowego ani kapitału pożyczki, ani odsetek czy prowizji.

Uznając zatem, iż powództwo jest zasadne w całości, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego J. G. na rzecz powoda kwotę 3 121,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 13 maja 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążając pozwanego J. G. kosztami procesu w kwocie 647 złotych (należnymi powodowi) oraz odstępując od obciążania nimi pozwanego w pozostałym zakresie (70 złotych).

Przepis art. 102 k.p.c. pozwalający, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nie obciążanie jej kosztami w ogóle, jest przepisem szczególnym, stanowiącym wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu i urzeczywistniającym zasadę słuszności. Przepis ten nie konkretyzuje owych szczególnie uzasadnionych wypadków, do których się odnosi – pozostawione to więc zostało przez ustawodawcę do uznania sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności sprawy kierować się powinien własnym poczuciem sprawiedliwości. Zarówno w doktrynie, jak i praktyce orzeczniczej utrzymało się przy tym, iż owe szczególne okoliczności związane mogą być zarówno z przebiegiem samego procesu, jak i okolicznościami pozostającymi na zewnątrz procesu – a więc także, a nawet zwłaszcza, dotyczącymi stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sąd rozpoznający sprawę niniejszą wziął zatem pod uwagę trudną sytuację zdrowotną pozwanego oraz związane z tym

ograniczone możliwości zarobkowe, jak również okoliczność, iż obowiązek spełnienia zasądzonego świadczenia już sam w sobie będzie wiązał się dla pozwanego z dużym obciążeniem finansowym.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pozwanemu,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 14 lipca 2016 roku